

तस्मात् प्राणा उत्क्रान्तीति" शास्त्रान्तरे पञ्चमीप्रयोगात् ।
सम्बन्धसामान्यविषया हि षठी शास्त्रान्तरगतया पञ्चम्या
सम्बन्धविशेषे व्यवस्थाप्यते । तस्मादिति च प्राधान्यादभ्यु-
द्बन्निःशेषवाचिकतो देही सम्बन्धते न देहः । न तस्मा
दुत्क्रान्तिमिषोर्जीवात् 'प्राणा उत्क्रामन्ति सहेव तेन भवन्ती
त्यर्थः । समाप्तस्य प्रवसतो भवत्युत्क्रान्तिर्देहादित्येवं प्राप्ते
प्रत्युच्यते" भा० । "स्युष्टोस्ते केवासु" सू० । "नैतदस्ति यदुक्तं पर
ब्रह्मविदोऽपि देहादस्युत्क्रान्तिः प्रतिषेधस्य देहापादानत्वा
दिति । यतो देहापादान एवोत्क्रान्तिप्रतिषेध एकेषां
समाप्ताहृष्टां स्युष्ट उपपद्यते । तथाह्युक्तं भागवते
"बलायं पुरुषोन्मियते तदस्यात् प्राणाः उत्क्रामन्त्याहो
स्त्रिंशः ?" इत्यत्र "नैतिहोवाच वासवस्त्रिंशः" इत्युत्क्रान्ति
पक्षं परिगृह्य न तर्ह्ययमनुत्क्रान्तेषु प्राणेषु नृत्त इत्यस्या
माशङ्क्याम् "सत्त्वं व समबलीयन्" इति प्रतिषेधं प्राणा-
नां प्रतिप्राय तत्सिद्धये "स उच्छ्वस्यत्वाध्यायत्याद्यातो नृत्तः
येत" इति सयन्त्पराहृष्टस्य प्रकृतस्योत्क्रान्त्यवधेरुच्छ्वसनादीनि
समाधनति "देहस्य चैतानि स्युर्न देहिनः" । तत्सामान्यात्
"न तस्मात् प्राणा उत्क्रामन्त्यसत्त्वं व समबलीयन्" इत्यत्राप्य
भेदोपचारेण देहापादानस्यैवोत्क्रमणस्य प्रतिषेधः यद्यपि
प्राधान्यं देहिन इति व्याख्येयम् । येषां पञ्चमीपाठः
येवान्तु षठीपाठोऽेषां विद्वत्सम्बन्धिन्युत्क्रान्तिः प्रति
विध्यते इति प्राप्तोत्क्रान्तिप्रतिषेधार्थत्वादस्य वाक्यस्य
देहापादानैव सा प्रतिविज्ञा भवति देहादुत्क्रान्तिः प्राप्ता
न देहिनः । अपि च "चक्षुष्टो वा मूर्ध्नि वा न्येभ्यो वा शरीर
देयेभ्यस्तदुत्क्रामन्तं प्राणोऽनुत्क्रामति प्राणमनुत्क्रामन्तं
सर्वं प्राणा अनूत्क्रामन्ति" इत्येवमविद्वद्विषये सप्रपञ्चसु-
क्रमणं सारगमनस्य दर्शयित्वा "इति तु कामयमान" इत्युप-
संहृत्याविद्वत्कथाम् "अथाकामयमान" इतिव्यपदिश्य विद्वं
सं, यदि तद्विषयेऽभ्युत्क्रान्तिमेव प्रापयेदसमञ्जस एव व्यप-
देशः स्यात् । तस्मादविद्वद्विषये प्राप्तयोग्यतुत्क्रान्त्यो
विद्वद्विषये प्रतिषेध इत्येवमेव व्याख्येयं व्यपदेशार्थवत्त्वात् ।
न च ब्रह्मविदः सर्वगतब्रह्मात्मभूतस्य प्रलीणकाम
जस्यैव उत्क्रान्तिर्न गतिर्योपपद्यते निमित्तभावात् । "अत्र
ब्रह्म समन्तुत" इति चैवं जातीयकाः नृत्तयोग्यतुत्क्रान्त्यो
रभावः सूचयन्ति" भा० । "अर्थ्यते च" सू० । अर्थ्यतेऽपि
च महाभारते नष्टुत्क्रान्त्योरभावः । "सर्वभूतात्मभूतस्य
सस्यभूतानि पश्यतः देवा अपि च मानेभु सुहृन्नेऽस्य पदै-
विष्णु" इति । ननु गतिरपि ब्रह्मविदः कार्यते "शुकः किञ्च

वैयासकिर्णसुखादिजमगुहमभिप्रतस्ये पिता त्वनु-
गम्याहूतोभो इति प्रतिष्ठाप्यतेति" । न शरीरस्यैवायं
योगमत्वेन विशिष्टदेशप्राप्तिपूर्वकः शरीरोत्सर्ग इति
द्रष्टव्यं सर्वभूतदृष्टत्वाद्युपन्यासात् । नह्यशरीरं गच्छन्तं
सर्वभूतानि द्रष्टुं शक्नुयुः । तथा च तत्त्वोपसंहृतम् ।
"शुकस्तु साक्षाच्छीघ्रं गतिं कल्पान्तरिक्षकः । दर्शयित्वा
प्रभावं स्तं सर्वभूतगतोऽभवेदिति । तस्मादभावः परब्रह्म
विदोगत्तुत्क्रान्त्योः । गतिश्रुतीनान्तु विषयमुपरिहा-
दग्राह्याख्यानः" भा० "तानि परे तथाह्यग्राह" सू० । "तानि
शुनः प्राणशब्देऽदितानोन्द्रियाणि भूतानि च परब्रह्मविदस्त्रि-
ंशेव परस्मिन्नात्मनि प्रलीयन्ते । कस्मात् ? तथाह्यग्राह
श्रुतिः "एवमेवास्य परिदृष्टुरिमाः षोडशकलाः पुरुषा-
यथाः पुरुषं प्राप्यास्तं गच्छन्तीति" । ननु "गताः कलाः
पञ्चदश प्रतिष्ठा" इति विद्वद्विषयैवापरा श्रुतिः परस्मा-
दात्मनोऽन्यत्वापि कलानां प्रलयमाह्वय । न सा खलु
व्यवहारापेक्षा पार्थिव्याद्याः कलाः पृथिव्यादीरेव स्वप्रक-
तीरपियन्तीति । इतरा तु विद्वत्प्रतिपत्त्यपेक्षा कतञ्चन
कलाजातं परब्रह्मविदो ब्रह्मैव सम्पद्यत इति तस्माददोषः"
भा० "अविभागे वचनात्" सू० । "स युवर्विदुषः कला-
प्रलयः किमितरेषामिव सावशेषो भवत्याहोस्त्रिंशिरवशेषः ?
इति । तत्र प्रलयसामान्याच्छब्दवशेषताप्रसक्तौ ब्रवीति अ-
विभागापत्तिरिति । कुतः ? वचनात् । तथाहि कलाप्रलय-
मुक्त्वा वक्ति "भिद्यते वाचां नामरूपे पुरुष इत्येवं प्रोच्यते
स एषोऽकलोऽनृतो भवतीति" । अविद्यानिमित्तानाञ्च कलानां
न विद्यानिमित्ते प्रलये सावशेषतोपपत्तिः । तस्मादविभाग
एवेति" भा० । "तदोकोऽप्यन्वचनं तत्प्रकाशितहारो विद्या-
सामर्थ्यात्तच्छेदगत्युत्पत्तियोगाच्च हाहोऽनुत्क्रान्तिः यथापि
कथा" सू० । "समाप्ता प्रासङ्गिकी परविद्यागता चिन्ता ।
संप्रति त्वपराविद्याविषयमेव चिन्तानुपपत्तयति । समाना
ऽऽहृत्युपक्रमा चाद्विद्वद्विदुषोरुत्क्रान्तिरित्युक्तं तस्मिन्नां
सृष्ट्युपक्रमं दर्शयति । तस्योपसंहृतवागादिकलापस्योऽपि
क्रमपतो विज्ञानात्मन्येव व्यपगतं हृदयम् । "स-
एतास्तेजोमात्राः समभ्याददानो हृदयमेवान्ववक्राम-
तीति" श्रुतेः । तद्व्यव्यवसम् । तत्पूर्विका चक्षुरादि
स्यानापादाना चोत्क्रान्तिः न्यूयते "तस्य हैतस्य हृदय-
स्यायं प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैव आत्मा निष्क्रामति
"चक्षुष्टो वा मूर्ध्नि वा न्येभ्यो वा शरीरदेहेभ्य" इति ।
सा किमविशेषेणैव विद्वद्विदुषोर्भवति ? अथास्ति कश्चिद्वि-